

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 262, Mon., Nov. 8, 1937

BESEDA IZ NARODA

Moja vrtnice

Dr. Franc Trdan

1. Slovo od Clevelanda

"Ne zveni mi, ne zveni..."

Tja do New Yorka so spremljali ti ubrani glasovi moja ušesa, na morju so prevpili brnenje ladijskih strojev in šumenje valov — in danes se v moji duši oglašajo z isto nežnostjo, kakor so dne 26. avgusta pred newburškim župniščem odmevali v tiho noč. Ali je morebiti Mr. Zorman, ki je tako mojstrsko izvežbal svoj pevski zbor, podzavestno slutil, da je tedaj zadel eno najbolj občutljivih strun mojega srca? Ta mila popevka mi je namreč že od mladih nog posebno ljuba in draga. Ko sem bil študent, sem jo ob poletnih večerih nešteto krat polglasno prepeval na domačem vrtu pod jablano. Ko se je nekoč poslavljaj naš gospod kaplan, so me povabili za baritonista, in ko sem na visoki šoli na Dunaju, utrujen od študija, sedel v naslonjač, sem se spogledal po kitari in zabrenkal: "Ne zveni mi, ne zveni..." Če bi ne bil tisti večer v Newburgu tako kratek, bi bil še in še poslušal. Teh misli so bili tudi vsi navzoči in teh ni bilo malo! Tako pristransko domače se mi je tedaj zdelo. Še vedno mi udarja na uho pritaženo ihtenje Hočevanje Vikice: "Father, ostanite se pri nas!" Še vedno se mi zdi, da me prijemlje za suknjo Lekanov Tonček: "Father, ne hodite še proč!" In ko sem se s težavo izkopal iz teh mladih vrst, mi zastavi pot Zidaničeva Doroteja: "Father, ne zabite nas!" Zidaničeva Ljiljica pa mi je stisnila v roko preprosto papirček, ki pa mi je med spomini na Ameriko še danes prav tako drag: "Dear Father! Please remember me in Your masses!"

Dasi sem že po imenu trd, me je ob teh nepozabljivih prizorih vendarle za hip premagalo srce: spomini na toliko krasnih trenutkov, ki mi jih je prineslo zlasti bivanje med Newburžani in Ribničani, mi je skrivaj utrlil solzo.

"Z Bogom! Ne zabim vas nikdar, nikdar!"

In potem sem se skozi novo nastalo gnečo preril v župnišče. "Zdaj pa nemudoma na delo! Brzec proti New Yorku odhaja točno o polnoči." Tako je odmeval po hodnikih in sobah zapovedujoči glas Rev. Julija Slapšaka.

S postrežljivim sodelovanjem gg. Baznika, Barage, Česlnika in Jagra se je veliki kovčeg, ki je že Kanado videl, polnil z bliskovito naglico. Rev. Julij je ponujal zavite kakor Ribničan suho robo, Rev. Baznik jih je pa tako nežno in hkrati trdno zlagal, kakor povija in poklada skrbna mati ljubo dete v zibelko. Tja do doma se ni noben premaknil, pretresla ga ni vožnja ne na morju ne po suhem.

"Doktor, doli!" se iznova čuje Rev. Julijev glas.

"Kam doli?"

"V pisarno!"

Nemudoma sem stekel po stopnicah nizdol, v zgornjih prostorih pa so medtem lezli v kovčeg — kakor čebele v panj — svinčniki in peresniki, kravate in uhani, svila in žida. Zato jaz res nisem vedel, kaj vse roma z menoj v stari kraj. Carinar se je v Ljubljani hudomušno nasmehnil, ko sem mu na vprašanje, kaj nesem v kovčegu, prostodušno odgovoril: "Ne vem!" Vendar pa nisem s tem lakoničnem odgovorom zakrivil nikake laži, povedal sem mu samo golo resnico.

Vstopim v pisarno. Izprva vse utihne, z izrazi brez besed zro vame. Tako je navadno v življenju: ob svidenju ali ob slovesu zastane beseda, zato pa glasneje govorita oko in srce.

Prva prekine molk vedno zadovoljno razpoložena Kocinova gospa, za njo se opogumi Koželjev Alojzij z družino, potem pride do besede Frank Zobec in njegovi, dočim čaka v kotu Debelakova Angela s sinom in njegovo zaročenko. Drugače tako zgovorni, smo bili tisti večer vendar nekam redkobesedni. Suhoparna naročila in običajni pozdravi, to je bilo vse. Ne poje zastojni pesem:

"Jaz jemljem slovo,
sam Bog ve, kako..."

Polagoma se je v zgornjih in spodnjih prostorih poleglo sum. Kovčegi, za daljino pot dobro preskrbljeni in celo z jermeni trdo prevezani, so nemo stali ob stenah in potrpežljivo čakali na odhod. V obedniško dvorano so prihajali novi gostje. Najprej je skozi vrata prikorakal gospod Zorman s slovesnim izrazom na obrazu, ožarjenim s prijetnim in prikupljivim nasmeškom na ustnicah. Tik za njim je pripeljal Rev. Julij monsignorja Jerneja Ponikvarja s cigaro v ustih in novo suknjo na plečih. Takoj je bilo videti, da mora biti nocoj nekaj posebnega in da v njegovi družbi ne bo dolga časa. Potem je dospela truma mladih duhovskih asistentov z Rev. Jagrom na čelu. Šele nazadnje se je na stranskih vratih pojavil g. kanonik J. Oman, s tisto milobo in resnostjo na mladostno svežem licu, ki je lastna samo njemu.

Na mizi se oglašajo zvonček, vstanem in začnem:

"Gospodje, dovolite, da prvi primem za besedo in izrečem prav toplo zahvalo predvsem prečastitemu gospodu kanoniku Omanu. Dneve, ki sem jih preživel pod njegovo gostoljubno streho, bom štel med najlepše svojega življenja. Če o kom, veljajo o njem besede svetega pisma: O quam iucundum habitare fratres in unum — kako prijetno je, če prebivajo v slogi med seboj bratje! V naši družbi ni bila doma samo sloga, našo družbo je neprestano prepevala ubrana harmonija in pristrana bratska ljubav. Vsak dan nam je prinesel novega duhovnega in telesnega razvedrila. V njegovi fari sem dan za dnem opazoval in občudoval vzorno urejeno versko življenje, v njegovi hiši pa sem okušal njegovo nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede mi prihajajo iz dna srca, narekuje mi jih dolžna hvaležnost. Naš pesnik veli: 'Človek si domišlja mnogo, ko pred sabo zre nalogo, dano prvič od življenja, slednjč pa uvidi, da je dete revno in ubogo.' Tako revno in ubogo dete se zdim v tem svečanem trenutku nesebično ljubezen v tako obilni meri, da mi tega ni mogoče z besedo izraziti. Gospod kanonik, bodi uverjen, da te moje skromne besede niso morebiti le običajne fraze vljudnosti, te moje besede

Železna cesta

ROMAN

Ta dva okrutna doživljaja sta potrjevala generalovo napoved: začel se je divji čas, ki ga je bil napovedal Neale. Delo pri U. P. ni bilo šala in tudi ne romantična prigoda. Toda nezna na bodočnost ga je mikala. V urah oddiha, ko je zvečer sedel ob tabornem ognju, je premišljeval in sanjal in fantaziral. In vsa ta premišljevanja so se na koncu vedno iznova vračala k spominu na Allie.

Prišel je mesec september; polovica ga je bila že minila, ko je Neale, ki sta ga spremljala Larry in neki inženjer z imenom Service, dospel s tovornimi mežgi in zalogami živil na višino Shermanovega prelaza, pripravljen, da nastopi dolgo stražo ter dožene, kako visok bo pozimi sneg ob bodoči železniški progi.

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu
PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;
OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine za dom,
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

Rečeno je bilo, da naj si razdelita ozemlje prelaza. Service je dobil zgornjo polovico, Neale pa ravni svet. Ker je raslo v tem kraju le malo drevja in je bilo treba lesa za obilno zalogo drv, so sklenili, da ne zgrade Serviceu kočice, ampak da mu izkopljejo stan: globoko jamo na pobočju holma, pokrito s streho iz zemlje in vej.

Zgradba pripravnega zavetja, ki ga ne bi moglo z vsakega griča uzreti indijansko oko, in po vrhu še toplega, suhega in zavarovanega, seveda ni bila lahka stvar. Večkrat so morali začeti iznova, preden so napravili tisto, česar so potrebovali.

"Bolj sami boste tu — in mraz vam bo," je pripomnil Neale. "Za to se ne menim."

"Menda se kaj vidiva, preden začne mesti."

"Samo če pridete vi do mene. Jaz ne morem plezati. Bolno nogam imam."

"Dobro, pridem. Kaže, da bomo imeli še nekaj tednov lepo vreme. Rad bi hodil malce na lov."

"Obilo sreče."

Tako sta se ločila tovariša. Bila sta samo dva izmed neustrašnih inženjerjev, ki so jih bili izbrali, da bi v tem divjem kraju kljubovali zimskim nevarnostim in naporom in s tem služili veliki stvari.

Bager in zlato jeseni sta se mešala z zelenjo, ki je prevladovala v nastavarjavi dolini. Ne-

kje so bili bobri zajezili potok, tako da je nastalo majhno jezerce; tu so se zbirali žerjavi in druge vodne ptice. Neale je videl bobre pri delu in srne, ki so se pasle na pologu.

Tri mesece je bilo tega; tri mesece! Kaj vse se je utegnilo zgoditi v tem času! Toda Slingerlandu se ni bilo ničesar bati s strani Indijancev. Neale je upal in verjel, da se Allie dobro godi.

Strah in tesnoba sta ga mučila, a dvizal se ni zato nič bolj. Larry, ki je gonil mežge, ga je bil dokaj prehitel in mu je za zelenim ovinkom rečice izginil izpred oči. Naposled je Neale uzrl nad drevjem steber višnjevkastega dima; ta pogled mu je olajšal srce.

In tisti mah je konj zastrigel z dolgimi uhlji in prhnil.

Siva postava se je spustila naproti — gibčna, urna postavica, oblečena v irhovino.

"Indijansko dekle!" je vzkliknil Neale.

Toda njen obraz je bil bel, svetlorjav lasje so ji vihrali v vetru. Allie? Morala je biti ona. Bila je.

"Bože moj! Zdaj se začne!" je zamrmral Neale ter skočil s konja; radovednost mu je gledala iz oči. Ona se je naglo bližala.

"Neale! Prišli ste!" je vzkliknila, tekoč naravnost proti njemu.

Glas in obraz je komaj spoznal, toda njene besede so mu povedale, da je Allie. Vrgla se mu je na prsi; njene lakti so se krepko in strastno oklenile njegovega vratu. Njen obraz se je dvignil k njemu, sled, svetel od radosti, čudno tuj; toda Neale je čutil, Neale je vedel, da ta usta koprne po njegovem poljubu. Ves zmeden jo je poljubil — hladne, mile ustnice so se dotaknile njegovih ustnic, enkrat, drugi in še enkrat.

"Misliš sem — da te ne bo nikoli, nikoli več," je zamrmrala, privija se k njemu.

"Res dolgo je trajalo." Njegov glas je bil negotov. "Toda prišel sem... Tolikanj sem vesel, da te spet vidim."

"Nisi me spoznal," je rekla boječe. "Uganila sem po tvojem pogledu."

"Ni čudo, Allie. Ostavil sem bil drobno, blede, majhno dekletce — kar strah me je bilo zate in kaj vidim zdaj?... Daj, da te pogledam."

Stopila je korak nazaj in je obstala pred njim vsa plašna in skromna, toda brez najmanjše zadrege. V njenih očeh, morda tudi v obliki njenih oči in v trepetu ustnic je našel marsikako znano sled, toda vse ostalo mu je bilo novo in tuje: bel obraz z višnjivkastimi žilicami, zdrava rdečica, ki je počasi oblivala široko čelo, ljubke rdeče ustnice, ganljive v svoji žalosti, prekrasne oči, nalikujoče vijolicam, kadar jih napaja rosa, globoko obseščene, turobne in vendar sijoče z divnim bleskom.

Neale je dojel devojkino lepoto tisti mah, ko je spoznal njeno ljubezen — in tako globoko ga je osupil ta kras, toli silno ga in premagala ljubezen, da je kar cbenemel. Nato je spet začutil besedo na jeziku in je obrzdal svoj pogled.

"Za pravo Indijanko sem te imel v tej irhasti obleki."

"Kriko, golenice, mokasine, vse sem sama napravila." Roka ji je naglo zdrknila po resju in biserju. "Nikjer nobenega gumba! Oh, težko je bilo — toliko dela!"

"Toda nisi brez posla posedla, odkar sva se ločila?"

"Od tistega dne" — pri teh besedah je milo zardela — "od tistega dne sem delala tisoč stvari, vse, kar je mogoče na svetu — samo žalovala nisem, ker vem, da ne maraš tega! Vse: kuhala sem in živala, lovila ribe, kopala se, streljala, jahala — in čakala tebe."

Nealov konj se je pasel na zelenem bregu potoka. Voda je tiho žuborela in naglo tekla svojo pot; čebele so brenčale nad je-

senskim cvetjem, vonj dima je prihajal od tabora, in nad vsem tem je ležala zasanjana tišina letnega časa in pustinje.

Allie je sedla na skalo, Neale je obstal zraven nje.

"Toda si me pričakovala?" je vprašal tiho.

"Ure in dni in tedne," je vzdihnila.

"In po tem takem si me imela — nekoliko rada?"

"Imam te — rada." Rahel je bil njen glas, malone jecajoč, poln globoke miline, drhteč od neizrekljivega razburjenja.

Neale se je zdrnil. Nato jo je kradoma pogledal. Njene oči so bile pobešene, skrite pod dolgimi vešicami; njen obraz je bil nežen in krotak, sanjav, oduševljen in prečudno čist; prsi so ji drhtele pod irhovino, obšito z biserjem. Nato je spustil pogled še niže, do njene ročice — lepo oblikovane, krepke in rjave dekliske roke; na tretjem prstu je uzrl svoj obroček. Pozabil je bil pogledati, ali ga nosi. Rahlo se je dotaknil prstana in je potegnil njeno roko v svojo.

"Moj prstan, oh, Allie!"

Odgovorilo mu je prečudno, škrlatno iskrenje v njenih očeh. Zaslutil je, da je bil njegov prstan tisti prijemljivi člen, ki je obnovil pretrgano verigo njene življenja.

"GIVE
ONCE
FOR
100
NEEDS"

"Odjahal si — tako naglo — da ti nisem več utegnila povedati," je odvrnila tiho in oklevaje. Vse na njej je bilo zdaj preljubek sram; Neale se je moral trudoma krotiti, da je ni potegnil na svoje srce.

Poljubil ji je roko.

"Vso jesen in vso zimo boš imela čas, da mi boš pripovedovala take lepe stvari. In jaz — če se mi jutri razveže jezik, ti morda nekaj povem."

"Kar zdajle povej," je vzkliknila naglo.

"Oh, Allie — lepa si."

"Res?" se je nasmehnila — in

ta smehljaj je bil prvi, ki ga je kdaj videl na njenem obrazu; žalost je sevala v njem, prava sem bila, me obide dvom, ali sem duša njene velike lepote. "Preje vobče še zala."

WOLFF HEATING CO.

GRELNI INŽENIRJI
GORAK ZRAK, PARA, VROČA VODA, AIR CONDITIONING
Popravljalni deli za vse vrste boilerje in furnace
DO 3 LETA ZA PLAČANJE
Postavite si grelni sistem

Vprašajte za Stefan Robash, naš zastopnik
715 East 103rd Street
Vabijo se tudi naročniki izven mesta

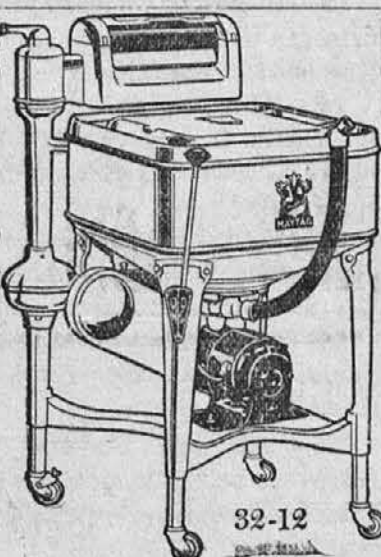
MAYTAG

JE NAREJEN, DA PERE IN
LIKA HITREJE IN BOLJŠE
ZA VEČ LET

Maytagov sloves temelji na mnogih stvareh — izjemna prostornina iz enega kosa vlitga alumina stega čebra; njega zmoglost, da pere čisteje v krajšem času; način, kako valjčki izjemalec izžme težak blanket ali tenek robec, enako suho, ne da bi se premaknilo napetost. Te prednosti in več drugih pomeni mnogo let zadovoljive postrežbe.

PRIPROSTOT IN UDOBNOST

odlikujeta novi
MAYTAG LIKALNIK

Maytag tudi izdeluje cenen pralnik fine izdelave. Model 110 za samo

\$69.50

Maytag likalnik ima likalne površine 8 do 10 krat več kot ročni gladilnik. Prihrani polovico časa. Pritisk, hitrost in vročina se regulira lahko do pravilne mere za najboljša rezultate.

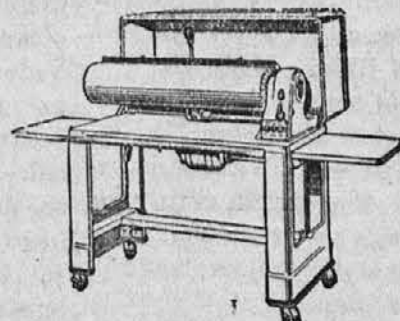
\$1.00 na teden

najame ta likalni stroj za največ 5 tednov

Za boljše cene in boljše blago se vedno obrnite na nas. Vzamemo vse hranilne knjižice in North American Bank delnice dolar z a dolar.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE CO.

JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK, lastnika
6104 St. Clair Ave.
ENDicott 3634

6119 St. Clair Ave.
ODPRTO ZVEČER

SEZONA TEŽJEGA KUHANJA JE TUKAJ

Sedaj je čas kupiti Grand plinovo peč

- Šolski otroci, ki se mnogo igrajo, potrebujejo več gorke jedi. Zdaj je čas za več partijev, več obiskov, več zabav — večje praznične pojedine.
- V kuhinji bi bilo mnogo lažje — mnogo hitreje — mnogo bolj hranljivo — in mnogo prijetneje za hišno gospodinjino, če bi imela novo, moderno, naj-novejšo GRAND plinovo peč, mesto starinske izrabljene peči.
- Posebno GRAND vrednost, ki ste jo iskali, je tukaj. Oglejte si jo takoj.

LAHKA ODPLAČILA

Okusno, moderno izdelana. Narejena za hitro kuho — zanesljiva kontrola vročine. Brezdimni broiler na tečajih. Pekrov na vrhu. Plaskon luč na vrhu, ki sledi ročajem v izdelavi in barvi. Delovna miza — 4 posode za spravljanje — 2 predala za shrambo.

KOT NA SLIKI
OZNAČENA **\$79.95**

Hitro delujoči, zanesljivi burnerji. Vse ograjice iz porcelana, znotraj in zunaj, okrogli vogali — nikjer se ne nabira prah. Močna izolacija drži vročino v peči, in ne v kuhinji. Armo Ingot železo — najboljši porcelanast email, močan okvir — izdelana od izvečancev.

OBLAK FURNITURE CO.

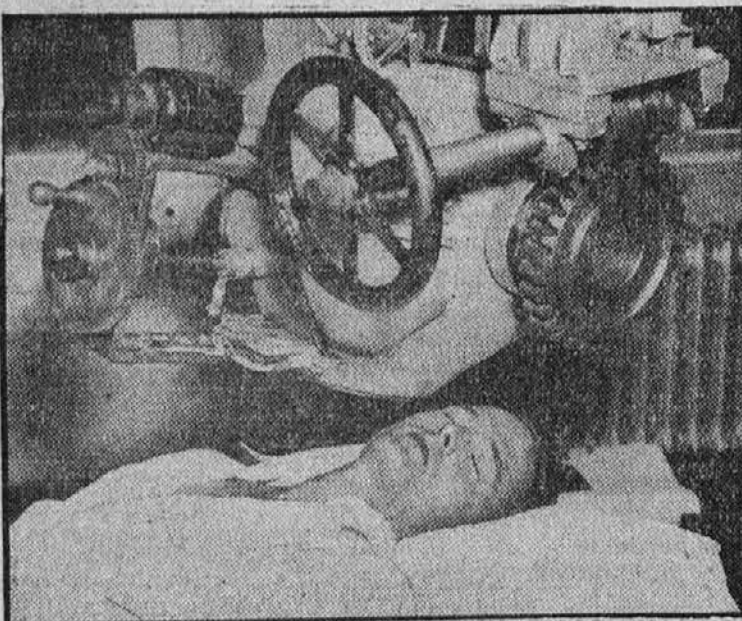
6612-14 St. Clair Ave. HENDERSON 2978

Prizor silne tragedije, ki se je nedavno zgodila v gorovju v državi Utah, ko se je zaletel potniški zrakoplov v obrovno gore. Ubitih je bilo vseh 19 potnikov. Na lice mesta niso mogli drugače kot s konji, na katerih so prenesli trupla v Evanston, Wyo. Trupla so zavili v platno in jih naložili na konje, ki so jih nesli po strmih in nevarnih stezah, zame-tanih z visokim snegom, do poti, kjer so čakali truki.

Thomas E. Dewey, mladi newyorški policijski prosekutur, ki ima največ zaslug, da se je New York ubistil raketižev in gancežev. Pri volitvah 2. novembra je bil izvzljen z ogromno večino za okrajnega pravdnika.

Aparat na sliki je eden najnovejših, ki jih rabijo v boju proti boleznj raku. Aparat pošilja v človeka radijske žarke, ki uničujejo celice raka.